

отъ темнинѣ-тѣ и прѣльсть тѣ гдѣ то живѣме. Слѣдователно едно духовенство отъ наша кръвь е само възможно да ни даде сичко що може да ни просвѣти.

„Но нѣкой ще се попыта, и праведно: ные сами, съ наши ти списанія и трудове можемъ ли стигнѣ степень тѣ кого то си наумяваме? Не. Мыслимъ по-угодно да исчерпаемъ изъ чужды ты писатели сичко кое то е добро, да подражаемъ сичко кое то ни ползува. Както чловѣкъ избира онова кое то може да му дава животъ и го употребява за хранѣ тѣ си, тѣй и ные не треба да грабимъ сичко кое то намѣримъ. Мѣдрость та е полезна на сичкы ты работы. Лѣжливо то, украшено съсъ красны шарове ни измамва, и тогава не видимъ истинѣ тѣ коя то е просто изложена. И това вмѣсто да ни ползува, напротивъ ще ни повреди.

„Тѣй, Господіе, неотдѣленіе отъ Господаря си, поставеніе то на едно Българско духовенство кое то да ся занимава за напѣдѣкъ-тѣ нравственъ, писменъ и душевенъ на народъ-тѣ ни, умѣренность кога заемаме отъ други ты народы за съставленіе то на писменность тѣ си, тѣ сѣ срѣдствата които намѣрихме до сега.

„Такива и други подобни сѣ выпроси ти кои то ще занимаватъ *България*. Като оставимъ на страна сичко кое то може да не угоди на здравый-тѣ умъ, ще представимъ истинѣ тѣ съ неуборимы доказателства. Нищо нема по-красно отъ истинѣ тѣ. Ще я трѣсимъ чрезъ сичкы ты логически разсѣженія, съ сичкы ты исторически случкы. И тогава надѣваме ся, да откриемъ булото кое то отъ толкосъ време покрыва очиты на нашій-тѣ родъ, було кое то велика та Църква е метнала за да стори невидимы меркы ты сы. Трудъ-тѣ е голѣмъ, не ны е срамъ да кажимъ; но милото ни отечество другоаче неможе да се откъсне отъ строго то иго на фанариотско то мѣчителство. Но грижи ти ни да не сѣ суетны, молимъ читатели ты да дадѣтъ малко повече вниманіе и още повече дѣйствиe и да ни прѣдложатъ мѣнотій-ты кои то ще срѣщнатъ. Почитаемъ отъ сичко сърдце тѣя благородны чюства, зацо то тогава ще наситимъ духъ-тѣ и ще направимъ истинѣ тѣ пояснѣ. Напоследѣкъ, увѣрени сме че мили ти съотечественници ще пазятъ еднѣ дълбокѣ признателность кѣмъ попечителный-тѣ Господаръ Султанъ-Абдулъ-Меджитъ.“ (Гледай брой 1, година 1, страница 1 и 2).